

Thema: Pinksteren

Overweging 15 mei 2016 – Gerrard Boot

Voorgangers: Henk Kemper en Gerrard Boot

“... ‘Elkaar verstaan’ zit dicht aan tegen ‘elkaar begrijpen’.
In het Duits, moedertaal van Anne Frank, betekenen ze ook hetzelfde.
Elkaar begrijpen, contact krijgen.
Daaraan hebben we allemaal behoefte ...”

Eerste lezing: Handelingen 2, 1-13 en 37-42

Tweede lezing: fragmenten uit ‘Het Achterhuis’ van Anne Frank

Openingsgebed

Wij komen samen om ons te voeden aan de bron
waaruit het leven ontspruit.

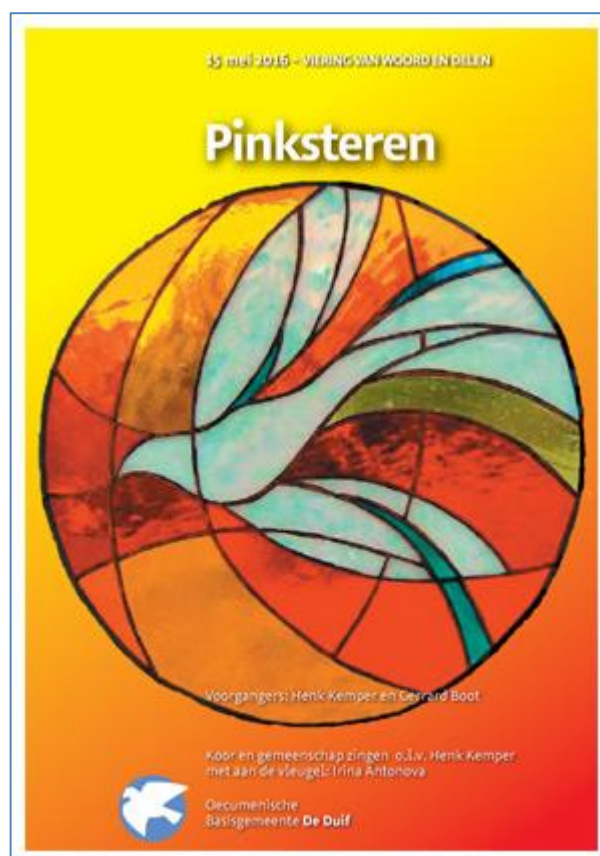
Wij komen samen
om de liefdevolle energie te delen
waaruit het leven wordt gevoed.

Wij delen in de kracht en gloed van al wat leeft.
In de naam van de Eeuwige
ontvangen we nieuw licht in onze ogen.
Amen.

Lied: Welkom

Tekst Anneke Meiners, muziek Mariëtte Harinck
Dit huis is een huis waar de deur openstaat,
waar zoekers en zieners, genood of gekomen,
hun harten verwarmen,
van toekomst gaan dromen,
waarin wat hen drijft
tot herkenning gaat komen,
de vonk van de Geest in hun binnenste slaat.

Dit huis is een huis waar gemeenschap bestaat,
waar zangers en zeggers bijeen zijn gekomen
om uiting te geven aan waar zij van dromen,
waardoor een beweging ontstaat die gaat stromen,
die nooit meer, door niemand, zich inperken laat.

Welkom en inleiding door Henk

Welkom, willkommen (Duits), bienvenue (Frans), velkommen (Deens), bonvenon (Esperanto), wolkom (Fries), tervetullut (Fins), hookipa ana (Hawaïaans), selamat datang (Indonesisch), hwan-yeong (Koreaans), t-hh-erhiben (Arabisch).

Dit was een hartelijk welkom, naast in het Nederlands in 10 talen, te weten, Duits, Frans, Deens, Esperanto, Fries, Fins, Hawaïaans, Maleis, Koreaans en Arabisch.

Het is vandaag immers Pinksteren, de dag waarop we die bijzondere gebeurtenis herdenken waarop de leerlingen van Jezus beseffen dat binnen blijven zitten niet zinvol is, maar dat de zin van Jezus' bestaan is dat zijn boodschap van vrede en liefde het waard is om uitgedragen te worden.

Goedemorgen, hartelijk welkom in deze viering van schrift en tafel. Wat fijn om weer zoveel bekende en vertrouwde gezichten te zien.

Wie hier voor het eerst is en die in de toekomst vast en zeker vaker komen zal, hartelijk welkom in een viering die vandaag in veel opzichten zeer bijzonder is.

Het is vandaag dus een bijzondere dag vanwege het feestelijke Pinksteren. Niet in de laatste plaats omdat Gerrard vandaag zijn eerste, eigen overweging houdt in de viering. Al langere tijd vraagt hij zich af of hij de rol van voorganger van onze gemeenschap kan en wil vervullen. Er zijn mensen, en daar ben ik er een van, die er van overtuigd zijn dat hij een zinvolle en inspirerende factor voor onze gemeenschap kan zijn. Daar waar wij zoeken en tasten naar de dingen die ertoe doen, vragen we onze voorgangers om ons gedachten en meningen voor te houden die ons aan het denken zetten. Die ons inspireren en die ons uitdagen om in de waan van alledag vast te houden aan waarden en normen die ertoe doen en die ingegeven zijn door onze leidsman: Jezus van Nazareth en zij die hem volgen en volgden. Zij die ons brengen tot de verbinding tussen onze Schepper en onszelf.

Vandaag is het Pinksteren en dat brengt als thema met zich mee dat het gaat over de onderlinge communicatie tussen mensen. Omdat Gerrard en ik de viering samen hebben voorbereid mocht ik zijn overweging al lezen en ik voorspel jullie dat hij ons een interessante gedachtenoefening zal voorhouden die fundeert op het verhaal uit Handelingen der Apostelen, zeg maar het oorspronkelijke verhaal over Pinksteren, én enkele citaten uit het boek "Het Achterhuis" van Anne Frank.

Ik hoop hiermee de belangstelling van iedereen gewekt te hebben. Een beter open doek kan ik je niet wensen, Gerrard. Daarom nodig ik je nu uit om zelf woorden te spreken ter inleiding op het thema van deze viering.

Introductie van het thema door Gerrard

Wat hebben Pinksteren en Anne Frank nou met elkaar te maken? Dat was de kritische vraag die tijdens de liturgievergadering werd gesteld, toen ik vertelde waar ik het vandaag over wilde hebben. Ik hoop aan het eind van deze viering op die vraag iets van een antwoord te hebben gegeven.

Met Pinksteren gaat het over een geluid, een boodschap, die, door ieder in zijn eigen taal wordt gehoord. Waar alle toehoorders op dat moment van onder de indruk waren. Wat was die boodschap, die daar klonk? En wat betekent het, dat ieder die boodschap hoorde en begreep? Wat voor boodschap zou dat in onze tijd kunnen zijn?

Ik ging op zoek naar verhalen, of toespraken, die in onze tijd, grote groepen mensen hebben aangesproken. Je kan dan denken aan Martin Luther Kings 'I have a dream', of aan Nelson

Mandela's oproep tot verzoening, of aan de Freedom Speech van Roosevelt zoals die was afgedrukt op het liturgieboekje in de dienst van Marina, twee weken geleden.

Maar ik zocht ook naar iets nog dichterbij. Dikke kans dat als u straks de Duif verlaat en de richting van de Weteringschans uit loopt, dat u bij het Falckplantsoen toeristen op een plattegrondje ziet staan turen. Ze kunnen het Falckplantsoen op die plattegrond niet vinden, en weten niet meer waar ze naar toe moeten. Misschien willen ze naar de Heineken Experience, of naar het Van Goghmuseum, maar misschien ook naar het Anne Frankhuis. En toen bedacht ik me dat Anne Frank een verhaal verteld heeft dat grote groepen mensen aanspreekt. Dat blijkt al als je kijkt naar de lange rijen bij het Achterhuis op de Prinsengracht.

Heel veel mensen hebben Anne's dagboek gelezen, in heel veel verschillende talen. De boodschap van Anne Frank is daarmee in zekere zin een universele boodschap. Dat is de reden dat ik wil proberen om de boodschap zoals die volgens het nieuwtestamentische boek Handelingen met Pinksteren werd gehoord, te plaatsen naast een hedendaagse boodschap zoals die van Anne Frank. We lezen daarom straks een gedeelte uit Handelingen, en we lezen een stukje uit het Achterhuis.

Lied: Om liefde

Huub Oosterhuis / Herman Rouw

Om liefde gaan wij een leven,
zeilen wij over de zee,
vliegen wij langs de hemel,
om liefde gaan wij een leven
met licht en met donker mee.

Vogeltje van de bergen
wat zwoeg je dapper voort?
Om wat ik uit de verte
van liefde heb gehoord.

Om liefde gaan wij een leven,
graven diep in de nacht,
kruipen wij onder de hemel
om liefde gaan wij een leven
om weten en stille kracht.
Mensje, één van de velen
waar snelt je voetstap heen?
Waar is te vinden dat ene,
daar snellen mijn voeten heen.

Om iemand gaan wij een leven,
wagen wij dood na dood,
zwerven de verste wegen
om jou, op hoop van zegen,
mijn liefde, mijn reisgenoot.
Dalen van zwarte aarde,
bergen van hemelsblauw,
om alles ga ik dit leven
om alles of niets met jou.

Lezing: De komst van de heilige Geest

(Uit: de Bijbel in Gewone Taal) Handelingen 2, 1-13 en 37-42

Toen de dag van het Pinksterfeest aanbrak waren ze allen bij elkaar. Plotseling klonk er uit de hemel een geluid als van een hevige windvlaag, dat het huis waar ze zich bevonden geheel vulde. Er verschenen aan hen een soort vlammen, die zich als vuurtongen verspreidden en zich op ieder van hen neerzetten, en allen werden vervuld van de heilige Geest en begonnen op luide toon te spreken in vreemde talen, zoals hun door de Geest werd ingegeven.

In Jeruzalem woonden destijds vrome Joden, die afkomstig waren uit ieder volk op aarde. Toen het geluid weerklonk, dromden ze samen en ze raakten geheel in verwarring omdat ieder de apostelen en de andere leerlingen in zijn eigen taal hoorde spreken. Ze waren buiten zichzelf van verbazing en zeiden: 'Het zijn toch allemaal Galileeërs die daar spreken? Hoe kan het dan dat wij hen allemaal in onze eigen moedertaal horen? Parten, Meden en Elamieten, inwoners van Mesopotamië, Judea en Kappadocië, mensen uit Pontus en Asia, Frygië en Pamfylië, Egypte en de omgeving van Cyrene in Libië, en ook Joden uit Rome die zich hier gevestigd hebben, Joden en proselieten, mensen uit Kreta en Arabië – wij allen horen hen in onze eigen taal spreken over Gods grote daden.' Verbijsterd en geheel van hun stuk gebracht vroegen ze aan elkaar: 'Wat heeft dit toch te betekenen?' Maar sommigen zeiden spottend: 'Ze zullen wel dronken zijn.'

Toen ze dit hoorden, waren ze diep getroffen en vroegen aan Petrus en de andere apostelen: 'Wat moeten we doen, broeders?' Petrus antwoordde: 'Keer u af van uw huidige leven en laat u dopen onder aanroeping van Jezus Christus om vergeving te krijgen voor uw zonden. Dan zal de heilige Geest u geschonken worden, want voor u geldt deze belofte, evenals voor uw kinderen en voor allen die ver weg zijn en die de Heer, onze God, tot zich zal roepen.' Ook op nog andere wijze legde hij getuigenis af, waarbij hij een dringend beroep op zijn toehoorders deed met de woorden: 'Laat u redden uit dit verdorven mensengeslacht!'

Degenen die zijn woorden aanvaardden, lieten zich dopen; op die dag breidde het aantal leerlingen zich uit met ongeveer drieduizend. Ze bleven trouw aan het onderricht van de apostelen, vormden met elkaar een gemeenschap, braken het brood en wijdden zich aan het gebed.

Uit: "Het Achterhuis" van Anne Frank

8 november 1943

Ik zie ons acht samen met het Achterhuis, alsof wij een stukje blauwe hemel waren, omringd door zwarte, zwarte regenwolken. Het ronde afgebakende plekje waar wij op staan is nog veilig, maar de wolken rukken steeds dichterbij ons toe en de ring die ons van het naderende gevaar scheidt, wordt steeds nauwer toegehaald.

15 juli 1944

Het is een groot wonder dat ik niet al m'n verwachtingen heb opgegeven, want ze lijken absurd en onuitvoerbaar. Toch houd ik ze vast, omdat ik nog steeds aan de innerlijke goedheid van de mensen geloof.

Het is me ten enenmale onmogelijk alles op te bouwen op de basis van dood, ellende en verwarring. Ik zie hoe de wereld langzaam steeds meer in een woestijn herschapen wordt, ik hoor steeds harder de aanrollende donder, die ook ons zal doden, ik voel het leed van miljoenen mensen mee, en toch, als ik naar de hemel kijk, denk ik, dat dit alles zich weer ten goede zal wenden, dat ook deze wreedheid zal ophouden, dat er weer rust en vrede in de wereldorde zal komen. Intussen moet ik m'n denkbeelden hoog en droog houden, in de tijden die komen zijn ze misschien nog uit te voeren!

Lied: Boek jij bent geleefd

Huub Oosterhuis/Antoine Oomen

Boek, jij bent geleefd,
zeg ons hoe te leven.
In mijn letters staat geschreven
dat alleen de geest doet leven.
Licht en adem is de geest.
Daarom ben ik neergeschreven:
dat je zonder angst zult leven
wat je leest.

Boek, jij bent geleefd,
zeg ons hoe te leven.
Wou je leven met zovelen,
hier op aarde, moet je delen:
licht en adem, geld en goed.
Wie maar leeft om meer te krijgen
die zal sterven aan zijn eigen
overvloed.

Boek, jij bent geleefd,
zeg ons hoe te leven.
Mozes heeft de weg gewezen,
hoor de woorden der profeten:
licht en adem zal er zijn.
Als je mens wordt zoals Jezus.
Liefde als een mens aanwezig,
wijn van liefde, brood des levens, zoals hij.

Boek, jij bent geleefd,
zeg ons hoe te leven.-
Niemand weet hoe jij moet leven,
nergens staat het opgeschreven,
liefde tegen liefdespijn,
vriendschap tegen duizend vrezen,
zoet dat bitter kan genezen,
mens voor mensen, recht en vrede,
licht en adem, heel veel leven,
mag je zijn.

Vrouw, waar is je broer?
mens, waar is je zusje?
't Meeste van een mensenleven
wordt het minste opgeschreven:
hoe zij trouw zijn aan elkaar.
Lijden, sterven, liefde leren,
zouden wij dat ook proberen,
werd het waar.

Overweging: elkaar verstaan

Het Pinksterverhaal wordt in het Nieuwe Testament een aantal keer verteld. Wij hebben zojuist enkele gedeeltes gelezen uit het boek Handelingen, de beschrijving van de gebeurtenissen na Jezus' dood, zoals ze opgeschreven zijn door een van zijn vroege volgelingen. In de eerste verzen van boek 2 wordt beschreven welk geluid werd gehoord: het klinkt als een ruisen, als een geweldig gedreven ademen. Mooi: het is geen donder of bliksem, maar eerder een briesje. Dat geluid zet zich neer op de toehoorders. Zij beginnen te spreken en dat spreken wordt door de omstanders, die heel veel verschillende nationaliteiten hebben, in zijn eigen taal verstaan. Het gaat dus niet alleen om een geluid, maar ook om een boodschap. Wat is die boodschap?

Sommige omstanders proberen zich er makkelijk van af te maken. Zij zeggen in vers 13: er zal wel alcohol in het spel zijn. Maar Petrus neemt dan het woord, en verteld over de boodschap die Jezus verteld heeft, en de daden die hij heeft verricht. Dat hij is gekruisigd, maar ook opgestaan. En als Petrus dit heeft verteld, zijn de omstanders, volgens de Naardense vertaling, 'tot in het hart getroffen' (vers 37). Zij willen daar bij horen, zich laten dopen. En dat gebeurt, "dus worden zij die zijn woord verwelkomen gedoopt. (...) Met volharding blijven zij bij het onderricht van de apostelen, de onderlinge gemeenschap, de breking van het brood en de gebeden (vs 41 en 42).

Boodschap

Over de boodschap van Jezus hebben we het heel vaak met elkaar gehad. Heb je naasten lief, als je zelf. En heb niet alleen je naasten lief, maar ook je vijanden. Handel daar ook naar. Het mooie van de tekst in Handelingen vind ik, dat een grote groep van de aanwezigen daar, die woorden 'verwelkomden'. Ze vormden een groep, zij lieten zich verder onderrichten, ze aten samen en spraken gebeden uit. Ze vormen dus een materiële en een spirituele gemeenschap. Spiritueel door zich te verdiepen in dit verhaal, in het volgen van deze weg. Materieel, door het eten te delen.

Dat het dagboek van Anne Frank wereldberoemd is weten we allemaal. Maar wat weten wij van dat dagboek, wat zegt het ons, en wat zegt het al die duizenden lezers, al die honderden bezoekers die iedere dag voor het Anne Frankhuis minstens een uur in de rij staan om het Achterhuis binnen te kunnen gaan?

Ik ben begonnen het dagboek zelf weer te herlezen. Het is het dagboek van een in het begin 12-jarig, en op het eind bijna 15-jarig meisje. Ze schrijft over haar eigen ontwikkeling in die jaren, over het gedwongen samenleven met haar ouders, met haar zus Margo, met drie andere volwassenen en met een iets oudere jongen, Peter. Net als iedere puber voelt Anne zich onbegrepen door haar ouders, neemt ze soms haar zus in vertrouwen, wordt ze verliefd op Peter en dat gaat weer over. Ze beschrijft haar leven heel mooi, en met een grote openheid. Maar het bijzondere zit in de context: zij wonen daar met z'n achten omdat ze moesten onderduiken. En Anne en de bewoners zijn, onder andere via de radio, heel goed op de hoogte van de situatie buiten. Zij weten van de vernietigingskampen, zij volgen van dag tot dag de komst van de geallieerden in Normandië in juni 1944, en hopen dan op een spoedige bevrijding. Het boek is ook wrang, omdat je als lezer weet dat die hoop hen niet heeft geholpen.

Aanrollende donder

Op 8 november 1943 schrijft ze over het Achterhuis, als een stukje blauwe hemel, maar omringd door zwarte zwarte regenwolken, die steeds dichterbij komen. Op 15 juli 1944 gaat haar twee-na-laatste brief over de aanrollende donder, die ook hen zal doden. Zij voelt het leed van miljoenen mensen mee, maar denkt toch, als zij naar de hemel kijkt, dat deze wreedheid zal ophouden, dat er weer rust en vrede in de wereldorde zal komen. Minder dan een maand later worden de bewoners van het Achterhuis verraden en weggevoerd.

In de NRC van drie weken geleden, 18 april 2016, stond een interview met Nanette König. Zij zat met Anne op de lagere school, en ook de Joodse Nanette werd afgevoerd naar het concentratiekamp Bergen-Belsen. Daar zag zij Anne en Margot, en zij spraken veel met elkaar, tot vlak voor Anne's dood. Nanette overleefde het kamp en vertrok naar Brazilië. Meer dan 50 jaar lang hield zij haar verleden voor zich, maar na haar 70e lukte dat niet langer: zij moest er over praten. Ik citeer Nanette: "Al jaren praat ik er nu over. Ik ga naar scholen in Brazilië, de sloppenwijken in. De Tweede Wereldoorlog zegt Braziliaanse jongeren niets. Maar wat ze wel begrijpen is uitsluiting, want dat is waar het verhaal van de Jodenvervolgung over gaat." "Bewoners van de favela's weten wat uitsluiting is, ze maken het iedere dag mee. Ze worden buitengesloten omdat ze zwart zijn, of uit het achtergestelde noordoosten komen, of puur omdat ze arm zijn." Met afgrijzen volgt Nanette de gebeurtenissen in Nederland: "Wat daar met de islamieten gebeurt, lijkt op wat wij Joden hebben meegemaakt. Je wordt in een hoek gedrukt en geïsoleerd".

Het verhaal van Anne Frank, die werd uitgesloten, maar toch hoopte op een wereld waarin de wreedheid tot een einde zou komen en er weer rust en vrede zou komen, sluit aan bij de boodschap van Jezus. Het verhaal en de boodschap van Jezus wordt nog steeds verteld. Of je de opstanding van Jezus letterlijk neemt, of dat je die opstanding symbolisch opvat: zijn boodschap van hoop en van mensenliefde is levend gebleven. Anne Frank is omgekomen en haar graf is onbekend. Maar ook haar verhaal van hoop is bekend gebleven en daarmee nog levend.

Gewoon meisje

Anne Frank was vooral een gewoon meisje, in heel bijzondere omstandigheden. Het verhaal van Anne is het verhaal van levenskracht. Vaak voelen wij die levenskracht, maar soms ook hebben wij het moeilijk. Wij voelen ons afgewezen, eenzaam of kapot. Meestentijds gelooft Anne in een bevrijding, in het leven na de oorlog. Maar soms wanhoopt ze, en vraagt zelfs of het allemaal maar snel afgelopen mag zijn. Die combinatie maakt haar verhaal zo indringend. Ik denk dat het daarom ook zo veel mensen aanspreekt.

Elkaar verstaan. Dat is de boodschap van Pinksteren. Dat kan heel letterlijk zijn: de toerist die de weg vraagt. Als je zelf in een vreemde stad de weg vraagt en iemand helpt je, dan is dat fijn. Dus toeristen die hier op het Falckplantsoen niet meer weten waar ze naar toe moeten, worden vast ook graag geholpen.

'Elkaar verstaan' zit dicht aan tegen 'elkaar begrijpen'. In het Duits, Anne's moedertaal, betekenen ze ook hetzelfde. Elkaar begrijpen, contact krijgen. Daaraan hebben we allemaal behoefte. In Handelingen ging het om de onderlinge gemeenschap, de breking van het brood en de gebeden. Gebeden spreken we uit, als een uitdrukking van verlangen, van wanhoop of van dankbaarheid. Een onderlinge gemeenschap zijn we hier met elkaar. Vandaag op dit moment, en als gemeente ook daarbuiten. We breken het brood symbolisch, om dat uit te drukken. Dat wij met elkaar een gemeenschap vormen, dat is de betekenis van Pinksteren.

Moge het zo zijn.

Pianomuziek

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in een God, die als een vader en een moeder is.
Die de bron is van alle dingen en die
zorgzaam is voor al wat leeft.
Die de kosmos heeft geschapen
en steeds de kiem legt voor elk nieuw leven.
Die de wereld in zijn hand houdt
tot de volkomen voltooiing.

Ik geloof in Jezus
die in zijn wezen ons heeft voorgeleefd hoe God is:
Niet ver weg, maar diep in ons en om ons heen.
Ik geloof dat hij voortleeft
in een land voorbij de grenzen van de tijd.
Maar ook dichterbij herken ik zijn contouren
in mijn diepste zelf.

Ik geloof in de Geest,
die ons helpt en inspireert.
Sinds het eerste Pinksterfeest
kan zij niet meer gedooft worden.
Zij reikt ons woorden aan uit een ver verleden
en doet ons deze opnieuw verstaan.

Ik geloof dat het onze roeping is
om te leven uit de bron van alle dingen.
Ik geloof dat het mijn roeping is
om met al mijn kracht te geven en te delen,
zodat uw schepping en uw mensen
weer tot adem komen,
aangeraakt worden en meegenomen.
Samen in wijsheid en inzicht:
Alles – in – allen te zijn.
Amen.

Uitreiking van de Vredesduif.

*Vrede is samen met waarheid en rechtvaardigheid geloven in een belangrijke toekomstdroom.
We bidden en zingen wekelijks voor vrede, we zetten ons ervoor in, in onszelf, bij ons thuis, in
onze buurt en ons land en ook in de wereld.*

*Vier keer per jaar schenken we aandacht aan de zogenoemde “Vredesvlucht,” een initiatief van
Pax (voorheen Pax Christi).*

*Vier keer per jaar zetten we dan tijdens de zondagse viering een keramische duif uit Narino,
een streek in Colombia, op de tafel. En aan een persoon of organisatie wordt een kleine
olijfboomhouten duif-broche uitgereikt.*

*We onderstrepen daarmee onze verbondenheid en ons respect voor een persoon of organisatie
die op de een of andere manier vrede tussen mensen vergroot.*

Verantwoording

In het liturgieboekje van vandaag staat al genoemd dat we vier keer per jaar, tijdens de
zondagse viering een keramische duif uit Narino, een streek in Colombia, op de tafel

plaatsen. En aan een persoon of organisatie wordt een kleine olijfbroomhouten duif-broche uitgereikt. We onderstrepen daarmee onze verbondenheid en ons respect voor een persoon of organisatie die op de een of andere manier vrede tussen mensen vergroot.

Elkaar verstaan

Vandaag vieren we Pinksteren. Dat feest dat gaat over onderling begrip en het verstaan van elkaar. Het lijkt soms zo gemakkelijk om naar elkaar te luisteren en elkaar te begrijpen. Maar zoals Gerrard al aangaf is er een verschil tussen luisteren en elkaar echt begrijpen. Elkaar verstaan gaat verder dan alleen de juiste uitleg geven aan woorden. Elkaar echt verstaan vereist dat je open staat voor elkaar en dat je leert en geleerd hebt dat je interesse moet hebben voor de ander. Weten wat de ander zegt en jezelf kunnen uitdrukken is dan van groot belang.

Het is niet iedereen gegeven om dat zo maar te kunnen. Je zult maar in een minder talige omgeving zijn geboren. Of je zult maar hulp nodig hebben om te leren jezelf uit te drukken. Dan is het mooi dat er mensen zijn die je met begrip en passie begeleiden om te leren communiceren met anderen. Om jezelf staande te houden in de wereld. Om jezelf te kunnen uitdrukken met het oog op begrip en liefde.

Communicatief op de been brengen

Bij de voorbereiding van deze viering spraken Gerrard en ik over de kracht en de waarde van mensen die met hart, ziel en passie werk maken van het menselijke in communicatief opzicht op de been brengen. Zodat zij begrepen worden en verstaan. We beschouwden of er binnen onze gemeenschap misschien iemand is die een bijdrage levert aan de versterking van begrip en communicatie tussen mensen, waardoor vrede en begrip tussen mensen versterkt wordt.

Gesproken taal en uitdrukkingsvaardigheid

Wij denken dat wij iemand in onze gemeenschap hebben die dagelijks op bescheiden wijze vormgeeft en een bijdrage levert aan onderling begrip en groei van mensen in hun verbinding met anderen in hun omgeving, gewoon omdat die mensen zich beter en beter kunnen uitdrukken. In gesproken taal en uitdrukkingsvaardigheid. Wij denken dat die vaardigheid een basis is om verdraagzaamheid, begrip en onderlinge verbinding een impuls te geven.

Verbinding maken

Tja... over wie zou ik spreken. Ik spreek over iemand die de communicatie tussen mensen versterkt en daardoor die onderlinge verdraagzaamheid, liefde en verbondenheid versterkt. Jezelf kunnen uitdrukken, leren hoe je spreekt om verbinding te maken met anderen, het is de basis van echt contact, begrip, daardóór vrede en begrip.

Iemand die dat met passie en geduld doet is onze eigen *Sabine*. Het is me daarom een grote eer om jou vandaag deze broche te mogen opspelden als waardering voor jouw bijdrage aan het versterken van de communicatie die van fundamenteel belang is voor vrede en verdraagzaamheid tussen mensen.

Collecte

Intenties die werden opgeschreven in het groene boek

Gezongen Tafelgebed

Huub Oosterhuis/Bernard Huijbers

- A: Gij die weet wat in mensen omgaat
aan hoop en twijfel, domheid,
drift, plezier, onzekerheid.
- Vz: Gij die ons denken peilt
en ieder woord naar waarheid schat,
en wat onzegbaar is onmiddellijk verstaat.
- K: Gij toetst ons hart en Gij zijt groter dan ons hart;
op elk van ons houdt Gij uw oog gericht;
en niemand of hij heeft een naam bij U,
- Vz: en niemand valt of hij valt in uw handen,
en niemand leeft of hij leeft naar U toe.
- A: Maar nooit heeft iemand U gezien.
In dit heelal zijt Gij onhoorbaar.
En diep in de aarde klinkt uw stem niet;
en ook uit de hoogte niet,
- Vz: en niemand die de dood is ingegaan,
keerde ooit terug om ons van U te groeten.
- A: Aan U zijn wij gehecht, naar U genoemd.
Gij alleen weet wat dat betekent. Wij niet.
Wij gaan de wereld door met dichte ogen.
- K: Maar soms herinneren wij ons een naam,
een oud verhaal dat ons is doorverteld,
over een mens die vol was van uw kracht,
Jezus van Nazareth, een jodenman;
- A: in hem zou uw genade zijn verschenen,
uw mildheid en uw trouw; in hem zou voorgoed
aan het licht gekomen zijn hoe Gij bestaat:
weerloos en zaveloos, dienaar van mensen.

(**)

- Vz: Hij was, zoals wij zouden willen zijn:
een mens van god, een vriend, een licht,
een herder, die niet ten eigen bate heeft geleefd,
en niet vergeefs, onvruchtbaar, is gestorven;
- A: die in de laatste nacht dat hij nog leefde,
het brood gebroken heeft en uitgedeeld,
en heeft gezegd: "neemt, eet, dit is mijn lichaam,
zo zult gij doen tot mijn gedachtenis."
- A: Toen nam hij ook de beker, en hij zei:
"dit is het nieuw verbond, dit is mijn bloed,
dat wordt vergoten tot vergeving van uw zonden.
Als je uit deze beker drinkt, denk dan aan mij."
- Vz: Tot zijn gedachtenis nemen wij daarom dit brood,
en breken het voor elkaar:
- K: om goed te weten wat ons te wachten staat,
als wij leven, hem achterna.

(herhalen vanaf (**)) "Hij was, zoals wij zouden willen zijn"

A: Als Gij hem hebt gered van de dood,
God, als hij dood en begraven, toch leeft bij U,
redt dan ook ons en houdt ons in leven,
haal ook ons door de dood heen, nu
en maak ons nieuw, want waarom hij wél,
en waarom wij niet?
Wij zijn toch ook mensen.

Nodiging, breken en delen van brood en wijn

Het teken dat Jezus naliert is een teken van verbond. Een teken waarmee we uitdrukken dat we concreet vorm willen geven aan dat wat Jezus ons leerde. Dat we er willen zijn voor anderen. Dat we de wereld eerlijk en oprecht willen laten zijn.

Dat wordt uitgedrukt in het mee-delen in het teken van brood en wijn.

Komt allen, wie je ook bent, waar je ook vandaan komt, welke achtergrond je ook hebt. In deze gemeenschap maken we geen onderscheid, want wat telt is onze gelijkgerichtheid om de talenten die je hebt gekregen in te zetten voor elkaar.

Voel je dus heel welkom en kom maar. Alles staat klaar.

Lied: Gij die een en eeuwig zijt

Gij die een en eeuwig zijt,
ver weg, onbeelddbaar God.

Maar in Uw woord dichtbij, doe ons verstaan.

Keer ons om naar U toe,
keer ons om naar elkaar (3x)

Gedachten rondom het thema

U zei: doe wat ik zeg,
dan vraag ik wat jij vraagt,
Ik, Trooster, Ik, jouw Hulp.
Mijn Vader geeft het jou
op ons gebed.

Ik ben niet lang bij jou,
Ik ga bij je vandaan.
Maar dat wat waarheid is,
de Geest die jij niet kent,
komt in mijn plaats.

Dus ik verlaat je niet,
ik maak je niet tot wees.
Ik blijf op je hand.
Hou je nog wel van Mij?
Ik wel van jou.

Dat hebt u ons gezegd.
Hebt u me nodig, Heer,
mijn handen, waardoor U
toch verder werken kunt,
al gezegend?

Mijn ogen en mijn mond,
mijn hart en mijn verstand,
ik ben Uw helper, Heer,
U keert in mij terug:
levende kracht.

Onze Vader

Onze Vader, die in de hemel zijt,
uw naam worde geheiligd;
uw koninkrijk kome;
uw wil geschiede op aarde, zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij onze schuldenaars vergeven.
En leid ons niet in verzoeking,
maar verlos ons van de boze.
Want van U is het koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid
in eeuwigheid.
Amen.

Activiteiten en informatie voor de komende periode

Lied: Naar Psalm 132

Huub Oosterhuis / Antoine Oomen

Ik zal in mijn huis niet wonen,
ik zal op mijn bed niet slapen,
ik zal mijn ogen niet dichtdoen,
ik zal niet rusten, geen ogenblik,
voordat ik heb gevonden:

een plek waar Hij wonen kan,
een plaats om te rusten voor Hem
die God is, de enige ware. (2x)

Ik zal in mijn huis niet wonen,
ik zal mijn ogen niet dichtdoen,
ik zal niet rusten, geen ogenblik,
ik mag versmachten van dorst,
tot ik gevonden heb:

Een plek waar de doden leven,
De plaats waar recht wordt gedaan
Aan de verworpenen der aarde. (2x)

Wegzending en zegenbede

We zijn aan het einde gekomen van deze viering.

Bedankt voor jullie aanwezigheid. Ook iedereen die achter de schermen (of vóór de schermen) werk verrichtten, bedankt. Zonder elkaar kunnen we het immers niet.

Laten we zo meteen de wereld ingaan, maar niet voordat we gevraagd hebben om de onmisbare zegen.

Moge de Eeuwige u zegenen en u beschermen,
moge de Eeuwige het licht van zijn gelaat over u doen schijnen en u genadig zijn,
moge de Eeuwige u zijn gelaat toewenden en u vrede geven.

Allemaal een prachtig Pinksterweekend gewenst, een mooie zondag en tot straks bij de koffie.

